

n e x e

Núm. 14 Novembre 2000

Canvis a la Junta
**L'Associació té nova
junta directiva**

Han muntat negoci propi
**Entrevista a Imma
Lizondo i
Òscar Vendrell**

Cada cop anem més lluny
**Viatjar en tren pel
Cantàbric**

Com cada trimestre
**Nous cursos
organitzats per
l'Associació**

ASSOCIACIÓ
D'ANTICS ALUMNES
UNIVERSITAT POMPEU FABRA

La foto de portada
Cal agrair aquesta fotocomposició a Martí Sánchez. En ella podem veure diversos moments de l'obra *Freakcions* al moment que l'Aula de teatre la va representar en públic.

Benvolguts companys i companyes,

Torna a començar el curs i torna a estar a les vostres mans un nou número de Nexe, la revista de l'Associació. En aquesta ocasió, trobareu informació de totes les activitats que l'Associació us ofereix durant els propers mesos, les noves activitats, i un seguit d'articles que esperem siguin del vostre interès. Com ja sabeu, la revista es fa gràcies a la col·laboració desinteressada dels associats. No cal recordar-vos que esperem la vostra participació, tant en la revista com en la resta de les activitats que l'Associació organitza.

Aquest editorial està escrit des de Boston. Durant els propers dos anys, faig un parèntesi en la meua vida professional i torno a la vida d'estudiant, ara a Harvard University. Una de les coses que més em sorprenen d'aquesta universitat es la importància que te la relació entre els alumnes durant els períodes formatius. Es fomenta el sentiment de pertinença a una comunitat, i es potencien les relacions interpersonals entre el que seran els futurs professionals. Però encara adquireix més valor la relació entre i amb els antics alumnes, els Alumni.

La xarxa que es forma de graduats per la universitat és la que ajudarà a la inserció laboral dels graduats de les següents promocions, dona suport mutu a tots els membres del grup, així com és un element més que enriqueix la universitat, i forma un grup de pressió i opinió dins la societat civil.

I és aquest un dels objectius de l'Associació: fer una xarxa de graduats per la Universitat Pompeu Fabra que enriqueixi i promogui el desenvolupament professional i personal dels seus membres, així com col·laborar en el desenvolupament de la universitat i la societat.

A l'Associació porto ja molt de temps, i com a presidenta només he pogut estar amb vosaltres un any. Però no cal que us digui que ha estat una experiència d'allò més enriquidora i gratificant. Des d'aquí, li desitjo a l'Associació el millor dels futurs. Està a les nostres mans fer-ho possible!

Anna García-Altés
Membre de la Junta Directiva

- Coordinació** Marc Saus Sarrias
Ma. José Carbajo
- Disseny i compaginació** Marc Saus Sarrias
Rafael León
- Foto de portada** Martí Sánchez
- Col·laboradors** Miguel Parles
Elisenda Rius Bergua
Anna García-Altés
Blanca Saus
Lluís Fusté
Anna Llopart
M. José Carbajo
Marta Carulla
Òskar Aragonès Llàcer
Albert Oliveras Monfort
Thais Buforn Galan
David Rodriguez
Francisco J. Moya
Mª Dolors Róo García
Lucía Guerrero Romeo
Maria Gratacos
F. Xavier Pons i Torras
Daniel Blanch Sigüenza
Javier Nicolás Sánchez
Ramón Ruiz
Aurora Antón
- Dipòsit legal** B-22952-96
Impremta Gráficas Rafael

Aquesta revista s'ha editat amb el suport del Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra i el Comissionat per Universitats i Recerca de la Generalitat de Catalunya

D'INTERÈS

FUTBOL SALA

Us agradaria fer una mica d'esport el proper hivern?.

A l'Associació volem organitzar un equip de futbol sala per aquesta temporada.

Si us agrada la idea de fer una mica d'esport, de veure a antics coneguts i de passar-ho bé...

No ho dubtis, truca'ns, sense compromís!

Telèfon 93 542 27 59

E-mail: antics.alumnes@grup.upf.es

L'Associació canvia la composició de la seva Junta Directiva

El passat dia 12 de setembre, i ratificant l'acord pres a la passada Junta Directiva del dia 11 de juliol, va variar la composició de la Junta Directiva i del Comitè Executiu d'aquesta Associació.

Aquest canvi s'ha vist originat per la dimissió presentada per Anna García-Altés (presidenta d'aquesta Associació fins a la data), per motius professionals i que ha fet variar l'organització de l'Associació, que ha quedat estructurada de la següent manera:

Composició de la Junta Directiva:

Sr. Daniel Blanch Sigüenza
 Sr. Xavier Cabau Paús
 Sr. Moisès Calvet Martínez
 Sr. Ignasi Castro López
 Sr. Xoan Carles Cuesta Sanfiz
 Sra. Anna García-Altés
 Sra. Reyes García Arcos
 Sr. Francisco Moya Martínez
 Sr. Albert Oliveras Monfort
 Sra. Pilar Guiral Trejos

Sr. David Rodríguez Borràs
 Sra. Elisabet Solé Prats
 Sr. Daniel Vidal Canellas
 Sra. Andrea Codina i Roig
 Sr. Andrés Ramon Llull

Composició del Comitè Executiu:

President: Xoan Carles Cuesta Sanfiz
 Vice-presidenta: Pilar Guiral Trejos
 Secretari: David Rodríguez Borràs
 Tresorera: Reyes García Arcos

En aquesta nova etapa, és voluntat de la Junta Directiva continuar amb les actuacions realitzades a l'etapa anterior, i en la mesura del que sigui possible ampliar-les i millorar-les. És per això, que us animem a que formeu part d'aquest projecte participant a la Junta Directiva de l'Associació, aportant les vostres idees o suggeriments.

Vols formar part de la Junta?

La Junta Directiva és l'òrgan de gestió, de representació i d'administració de l'Associació d'Antics Alumnes. A les juntes és on es "couen" totes les iniciatives que després els socis veurem a la pràctica, on es debaten les propostes i on democràticament es prenen les decisions.

La Junta Directiva està organitzada en deu seccions, que estan formades pels representats de cada estudi que hi ha a la universitat a la Junta Directiva i per tots els socis del mateix estudi.

És important, que hi hagi representació de cada un dels estudis a la Junta.

Si cada secció té representants serà més fàcil que els interessos de tothom es vegin representats. És important que es puguin desenvolupar aquelles activitats que puguin ser d'interès per els teus es-

tudis, com poden ser cursos específics, cicles de conferències, seminaris, o trobades professionals.

DRET	1
RRL	2
GAP	5
HUMANITATS	1
EMPRESARIALS	3
ECONÒMIQUES	3
C. AUDIVISUALS	0
TRADUCCIÓ	0
ADE	0
CCPP	0

En el gràfic podeu observar com queden estructurades les seccions de l'AAAUPF: els estudis de GAP, amb cinc, són els que tenen més representants. Tot seguit ve-

nen Econòmiques i empresarials amb tres representants respectivament. Li segueix Relacions Laborals amb dos representants i dret i Humanitats, amb un representant cada una.

Les carreres de Traducció, Ciències Polítiques, Comunicació Audiovisual i ADE no tenen encara representant.

Fora important que aquests quatre estudis que no tenen representació deixessin d'estar vuits. Si pertany a algun d'ells i tens ganes de participar a l'Associació només tens que posar-te en contacte amb nosaltres. D'aquesta manera pots aconseguir coses interessants per tu i pels teus companys d'Estudi. Ja saps com posar-te en contacte amb nosaltres.

Ara que ja ho sabeu, us animem, a participar en les juntes en representació dels vostres estudis.

La AAAUPF entrega los diplomas de los cursos

El pasado día 26 de junio se realizó la entrega de los Diplomas a todos los participantes de los Cursos y Seminarios organizados por la Asociación de Antiguos Alumnos de la UPF. El acto tuvo lugar en la Sala de Actos del Edificio de las Ramblas y estuvo presidido por Teresa Turell, Secretaria General de la UPF, con la asistencia de Anna García-Altés, Presidenta de la Associació d'Antics Alumnes de la UPF y Joan Guitart, Presidente del Consell Social de la UPF.

Como cada año, la entrega de Diplomas se llevó a cabo en un ambiente distendido y alegre. Los asistentes escucharon con atención las palabras de la Sra. Teresa Turell, las cuales destacaron la importancia de la formación desde todos los ámbitos, tanto desde el punto de vista del conocimiento como el de la persona, dentro de una sociedad cada vez más competitiva.

La entrega de los Diplomas correspondían a los Cursos celebrados en 1999-2000, siendo los más destacados: Curso de Introducción a la Gestión de Nóminas y Seguros Sociales, Curso de Gestión de Nóminas y Seguros So-

ciales II, Curso de Introducción al Excel y Curso de Fotografía. Todos los diplomas fueron entregados por los componentes de la mesa. Al finalizar la entrega se produjo un emotivo acto en agradecimiento a la labor de la Presidenta Anna García-Altés, por la dedicación a la Associació d'Antics Alumnes UPF, ya que por motivos de estudio dejó de ocupar su cargo, siendo la entrega de Diplomas su última aportación a la comunidad de exalumnos.

Como cierre del acto, la Asso-

ciació obsequió a todos los asistentes con un pisco-labis. Fue el momento en que con más tranquilidad se comentó con los alumnos el desarrollo de los cursos y cuáles eran los temas que más interés suscitaban para la preparación de nuevos Seminarios.

Este nuevo año académico la Asociación ofrecerá a sus asociados nuevos cursos con los temas que más interesan así como actividades de tipo más lúdico.

Pilar Guiral Trejos

4
nexe

Trobada de graduats de la Pompeu

Aquestes línies pretenen recordar amb emoció la trobada de graduats de la Pompeu Fabra que es va celebrar el mes de juny passat. Va ser un èxit total, mai la sala d'actes de Jaume I havia estat tan plena. Des de l'Associació d'Antics Alumnes estem orgullosos de l'afluència de gent, i és que no hi havia cadires per a tothom!

La gent va anar-hi perquè se sentia satisfeta i contenta de la seva etapa universitària i volia reviuir una altra vegada aquells moments encara que tant sols fos per una nit. Només calia fixar-se en l'expressió de la gent per a veure com se sentia de feliç de participar-hi, de gaudir de l'obra de teatre, de poder tornar a veure aquella noia rossa tan maca a la que ja feia temps que no veia però que encara portava en el seu record com es porta una diapositiva; o aquell xicot tan ben plantat d'ulls blaus que va ser el seu amor platònic quan eren companys de classe.

I, sobretot, per tornar a sentir-se part del col·lectiu on vam viure uns dels millors anys de la nostra vida. L'acte va ser un èxit, cal però recordar que des de l'Associació donem suport a la celebració de sopars de promocions d'antics alumnes. Proporcionem el suport material per fer els mailings, encara que aquesta iniciativa no ha tingut molt d'èxit; no obstant això, mantenim encara l'esperança, ja que és una bona causa. Nosaltres som feliços recolzant-vos a fer actes com aquest, a veure si us decidiu, a veure si sou dones i homes d'acció!

Amb sort i amb la vostra col·laboració incondicional, podrem el proper any fer un acte semblant. Jo crec personalment que amb el vostre recolzament està fet.

Ànim. A veure si tirem endavant una reunió com aquesta l'any que ve.

Andrés Ramon Lull

Napster pone en pie de guerra a la industria discográfica

El pasado 26 de julio una noticia conmocionó a la comunidad de usuarios de Internet. La juez americana Marilyn Patel había ordenado el cierre provisional de los servicios del programa Napster, mientras no se resuelva la demanda interpuesta contra su cúpula directiva por parte de la Asociación Discográfica de América (RIAA).

Napster es un programa que permite el libre intercambio entre navegantes de archivos en formato mp3 (un sistema de compresión digital de audio para su difusión a través de Internet). Para ello basta con bajarse el programa desde la página www.napster.com, instalarlo en el ordenador, conectarse a Internet y activar el programa. Una vez conectados, el servidor de Napster nos pone en contacto con una comunidad de usuarios que comparten entre sí sus archivos musicales que tienen guardados en su disco duro.

El programa se encarga de gestionar a los usuarios, dividirlos en canales según la temática musical y mostrar la lista de canciones en formato mp3 disponibles en ese momento a través de su buscador. También tiene un chat que permite la circulación de mensajes escritos entre las personas conectadas.

El autor del programa es un joven americano de 19 años, Shawn Fanning, que creó Napster para que él y sus compañeros de universidad pudieran intercambiarse canciones a través de Internet. Pero la cosa, evidentemente, ha ido a más. Napster es una empresa y las casas discográficas se tiran

de los pelos al ver que cada minuto se comparten entre los usuarios hasta 14.000 canciones.

El cierre decretado por la juez Patel sólo duró un día. El abogado de Napster, David Boies, presentó un recurso en el que declaraba que el cierre del programa suponía la desaparición automática del mismo. Un tribunal de apelaciones de San Francisco le dió la razón a Boies y levantó el cierre temporal decretado anteriormente. Napster seguirá en activo hasta que se re-

nes de pesetas. En eso se basa la RIAA en su demanda contra Napster. También aporta un estudio realizado por SoundScan, una empresa de seguimiento de pequeños comercios de discos. Este estudio muestra cómo las ventas de CD's baja notablemente en las zonas con buen acceso a Internet.

El principal argumento que tiene el abogado de Napster para su defensa es que todos sus usuarios intercambian sus canciones legalmente. Apela a uno de los principios básicos en los que se fundamenta Internet: compartir la información. En Napster no hay ánimo de lucro en el intercambio de canciones. No se pagan, simplemente se comparten.

Esta guerra entre discográficas y Napster pone de manifiesto el poder que van adquiriendo las nuevas tecnologías. Los especialistas aseguran que de algún modo u otro, ambas partes van a tener

que llegar a un acuerdo. Es muy grande el apoyo que ha tenido el programa entre los navegantes y muy difícil demostrar su ilegalidad. Su convivencia parece inevitable.

Miguel Parles

suelva el contencioso con la RIAA, seguramente a finales de año.

Mientras tanto, los más de 20 millones de usuarios que tiene Napster en la actualidad podrán seguir intercambiándose canciones de todo tipo. Desde las más antiguas hasta las últimas novedades que suenan en la radio. Basta con que una persona tenga una canción determinada, para que toda la comunidad tenga acceso a ella.

Las casas discográficas dicen que el programa vulnera el Copyright de las canciones y sus derechos de autor. Por ahora, las pérdidas producidas a la industria musical ascienden a 54.000 millo-

Reflexiones desde el sótano *

LA FITXA

Obra: Freakcions

Direcció: Anna Llopart

Basada en guions de: Paul Auster, Alan Ayckbourn, Thais Buform, Eduard Burns, Nora Ephron, Howard Korder, David Mamet, James McLure, Harold Pinter, Jordi Sánchez, Stephen Sondheim.

Coordinació guions: Anaïs Schaaff

Intèrprets: Oskar Aragonés, Susanna Maluenda, Carme Sánchez, Xavier Pons, Nathalie Gasnier, Thais Buform, Carles Fernández, Marta Dalmases, Montse Clotet, Eduard Alejandre.

Hora d'inici: 14/07/2000 22:20h

Hora de finalització: 14/07/2000 24:00h

Assistents: 28 persones (100% aforament del local)

Temperatura a la sala: 28°C

Número mig d'aplaudiments per persona: 120

Preu de l'aportació: 500 pessetes (250 en cas de ser associat i aparellar-se a la guixeta).

Preu de les consumicions: Aigua 200 ptes, Coca-Cola 200 ptes, Cervesa 250 ptes.

Impressió general després de la funció: "Queden places per alguna altra funció? Ens agradaria tornar-hi"

6
nexe

Us haig de confessar d'entrada que mai he estat massa aficionat al teatre. Potser a causa del preu o potser l'experimentalitat extrema que alguns membres de la selecta casta de la faràndula ens han anat venent, la veritat és que mai m'ha tirat massa entrar a un teatre i veure-hi l'obra que representen. Les darreres obres que he anat a veure han estat mig per compromís, mig obligat.

Amb aquests antecedents us preguntareu què m'ha dut a anar un divendres a la nit a un teatre de butxaca del Putxet per veure una obra del grup amateur de teatre de l'Associació. Bé, també fou mig per compromís. Quan vaig confirmar la meua reserva al telèfon de l'Associació no sé si anava a passar una bona estona o anava a fer veure que la funció m'interessava.

El dia D és el 14 de juliol, a les 22:00h. El lloc, un local anomenat "Sótano Teatro", situat al bell mig del Putxet. El Sótano és un teatre off-off, d'aquells anomenats de butxcaca, on no hi caben més de 30 persones.

Arribo al Sótano. Primera sorpresa: tot està venut i dues persones que no havien estat a temps de reservar han d'esperar que algú no es presenti a darrera hora. Em diuen, a més, que la resta de representacions són plenes. Només el primer dia, el dimarts, van quedar cadires lliures, segurament a causa del dia.

Després de fer l'aportació pertinent (en el meu cas 250 pessetes), baixem al soterrani, on hi ha la sala. La sala és molt espartana, sense cap concessió a l'extravagància. M'assec a la fila del darrera, just al costat de la paret.

Un cop tots asseguts comença la funció. Just en aquell moment se me'n van anar totes les reticències que tenia envers el que podria esperar de l'obra. Freakcions s'estructura a partir d'una sèrie de guions que van articulant una seqüència de minipeces, cadascuna de les quals té una durada màxima de deu minuts. Els guions estan basats en obres conegudes (per exemple "Krampack"), però també hi ha cares noves. Fins i tot una de les actrius, la Thais Buform, s'ha animat a fer una contribució personal en forma de guió per a una de les peces.

La actuació dels actors és impecable. Els papers que interpreten són convinents. En cap moment s'aprecia improvisació forçada pel no saber què fer. Malgrat el fort contacte amb el públic es mostren impertorbables davant aplaudiments, rialles o comentaris. Crec que si aquesta mateixa obra la fessin actors professionals no es notaria cap diferència. Dels actors voldria destacar-ne dos que em van agradar especialment: en Xavier Pons, en una sèrie de papers que recorden a l'americà mig que ens retraten a "American beauty" o a "Happiness", i la Susanna Maluenda.

La feina de direcció i coordinació argumental també està molt ben desenvolupada. Intentar agrupar 11 peces i fer-ho d'una manera coherent i amb una bona transició no és una feina trivial, i si a més, ho has de fer amb pocs recursos, gairebé arriba a ser un art. Cada entrepeça requereix el canvi dels decorats, cosa que es resol fent que siguin els mateixos actors qui ho facin, vestits a la manera d'operaris de teatre. Els decorats estan dins la línia de l'obra: senzills i efectius.

És una llàstima que encara a l'Associació no tinguem encara un taller de fotografia o de video/cinema, perquè l'obra dóna molt joc. Fa un parell d'anys els de Comunicació Audiovisual volien dur a terme una iniciativa d'aquest tipus, però el projecte va quedar

* "Reflexiones desde el sótano" (Notes from underground) és una pel·lícula de Gary Walkow, seleccionada al Festival Internacional de Sitges de l'any 1997. Vegeu <http://www.imdb.com> per a més informació.

aturat. Algú d'Audiovisuals agafa la idea?

Amb Freakcions he perdut la por a anar a veure teatre. Potser

serà que m'agrada el teatre més "realista"? Potser és que era un ignorant total i ara ja només sóc "molt ignorant"? Potser serà qües-

tió de trepitjar alguna sala de teatre abans que hi hagi nova estrena del grup.

Joan Borràs

Edip

L'actor no és, per nosaltres, un personatge popularment reconegut i respectat per la seva capacitat de desenvolupar, amb major o menor fortuna, papers dramàtics-simpàtics damunt l'escenari o a la pantalla. L'actor (o comediant, o performer o com en vulgüeu dir) ha de ser un treballador, un professional del cos, la comunicació, el coneixement i els sentiments, i és per això que l'actor té una enorme responsabilitat sobre les seves espatlles, en tant que té la capacitat d'influir en la manera com la gent veu el món, el comprèn i se'n forma opinions.

La majoria de vegades, però, els actors no som més que simples mercenaris dedicats a la interpretació per la interpretació, en un joc

estèril, buit, endogàmic i egocèntric, defugint tot tipus de responsabilitat social. És per aquest motiu que l'actor (com el dramaturg o el director) ha de tenir una clara postura ètica davant la seva tasca i en relació amb la societat, a partir de la qual desenvolupar la seva feina.

Amb el muntatge d'Edip, i perdoneu si considereu que faig una afirmació en excés immodesta, crec que hem fet vàlids alguns dels principis que he esmentat abans. Hem partit de la base de voler fer una obra creada col·lectivament, amb direcció i guia de Lluís Fusté Coetzee, hem treballat els nostres cossos (gràcies per tot, Cristina Oliva), la nostra capacitat comunicativa i el sentit d'allò que anàvem a explicar, però també hem tingut

molt clara quina era l'opció ètica que volíem adoptar (el compromís amb el coneixement i la veritat) i la forma que li volíem donar (lluny del tradicionalisme i els empobridors decorats de cartró pedra, tant de moda a certs grans teatres).

El resultat, per a nosaltres, ha estat molt positiu, per tot allò que hem pogut aprendre i experimentar. El resultat, per al públic, esperem que hagi estat igualment fructífer. El resultat, per a l'Associació d'Antics Alumnes, és el mèrit d'apostar pel desenvolupament de les arts escèniques d'una manera seriosa i compromesa, més enllà del pastoretisme de luxe i el vacu glamour que algunes instàncies s'entesten a voler-nos fer empassar.

Lluís Fusté

Descobriu el teatre!

"Els secrets només es comparteixen amb els que també els han descobert". "El teatre és només un medi per estar més viu, un camí de coneixement de nosaltres mateixos i dels altres". Petites reflexions, petits descobriments que hem anat fent durant l'any. Un any que ens va portar a viatjar, a uns cap als mites i a uns altres cap als textos que ens fan de mirall. Dels textos mirall va sorgir Freakcions: 11 actors, 7 funcions, més de 200 espectadors,... però darrera les dades s'hi amaguen més de dos-cents litres de suor d'actor i la bona mà de l'Anaïs Schaaff i l'Anna Llopart que van capitanejar la proposta. L'altre equip d'actors va bastir Edip a partir de l'exploració del seu inconscient i el del sotasignat. Una altra experiència amb 6 actors, 10 funcions, 800 espectadors... que ens va deixar a tots una mica més buits i una mica més plens.

I tornem a ser aquí oferint el nostre petit Espai a aquells que es vulguin apuntar a la travessa. Només necessiteu tenir el dissabte a la tarda lliure

re i una mica de curiositat. Nosaltres us oferim poder realitzar el vostre somni en un dels dos equips de treball que tenim. El primer conduït pel Lluís Fusté i l'altra per la Cristina Oliva, el nostre nou fitxatge degut al traspàs forçós de l'Anna Llopart i l'Anaïs Schaaff (gràcies per tot. De debó. Molta sort amb les Post-Festum!). El primer trimestre el dedicarem a l'entrenament actoral i a decidir el text que muntarem. És un primer trimestre per posar a tothom en la tessitura necessària per a afrontar la resta del procés amb garanties, explorarem una mica tot allò que pot servir per facilitar la resta del procés: tècniques de coneixement corporal, una mica de veu, tècniques d'improvisació,... Un cop estiguem preparats i amb el text a les mans ens dedicarem a aixecarlo. I al juliol us entregarem ben embolicadets tots els secrets que hem descobert perquè en gaudiu. Fins aviat i que tingueu sort.

Lluís Fusté Coetzee

Tothom té dret a l'educació

Legint l'article 27 de la Constitució trobem la declaració que "tots tenim dret a l'educació", que mostra el desig del poder constituent, és a dir, de la sobirania popular d'aconseguir un principi d'igualtat d'oportunitats entre tots els ciutadans, perquè assoleixin una llibertat efectiva i real, que permeti a tothom utilitzar i desenvolupar les seves capacitats per assolir la felicitat en les seves vides. A més a més, en l'article 9.2. hi ha un manament als poders públics "per promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integra sigui real i efectiva". En conseqüència, cal afirmar que el sistema educatiu és una de les eines polítiques més importants per fer una societat més justa i més igualitària.

Per això, existeixen diferents polítiques d'intervenció de l'Estat en el sistema educatiu (construcció de centres docents, polítiques de beques als alumnes, subvencions als centres privats, etc.). Per posar un exemple, la política de beques i ajudes a l'estudi va adreçada a igualar els costos d'oportunitats de la inversió educativa de la població, és a dir, que les diferències econòmiques no repercuteixin en l'opció d'estudiar dels ciutadans.

La despesa en beques ha experimentat un gran creixement en la dècada del anys 80; no obstant això, en l'ensenyança superior no ha anat adreçada a la població que potencialment la necessitava. Un estudi mostra com existeixen efectes no desitjats que eliminen l'eficàcia del sistema de beques universitàries, tant en el que es refereix a l'objectiu de l'equitat (impacte inexistent sobre el núme-

ro d'estudiants i participació desigual dels grups socials que no cobreix les diferències a l'hora d'accedir a la universitat); com el de la eficiència interna (baixa continuïtat dels estudis deguts a la beca); com en la eficiència externa (baixa correspondència entre els tipus d'estudis més afavorits per les beques i l'acceptació laboral dels mateixos). Per tant, ni l'augment de la despesa pública, ni l'augment dels beneficiaris de les beques, tenen un major efecte de redistribució, especialment pels grups socials amb menor participació en l'educació superior.

No obstant això, cal tenir pre-

qualitat. A més a més, hi ha diversos estudis i experts com Gossa Esping-Andersen que diuen i pensen que un augment de la despesa per part del sector públic a llarg termini produeix un increment del producte interior brut, i això no està tan clar deixant la iniciativa en mans del sector privat.

En conclusió, cal afegir i cal tenir molt en compte que després de la universitat existeixen els riscos de la transició i inserció al món del treball. El risc més important dels graduats universitaris és no poder estar segurs que la carrera que han estudiat els garantirà una estabilitat econòmica. A més,

actualment la formació universitària ha esdevingut molt dura, ja que avui en dia suposa menys ingressos econòmics perquè és més difícil trobar una feina ben remunerada o del nivell de llicenciat universitari, i menys oportunitats de trobar una feina relacionada amb els estudis. A més a més, cal tenir present que hi ha hagut una massificació de les

universitats en els últims anys que ha portat a la desvalorització dels graduats.

En referència a aquest fet, cal afegir que la demanda de treball avalua més positivament les actituds (la predisposició, la motivació, etc.) que les aptituds (és a dir, els coneixements). A títol personal, he de dir que no sé com s'ho fan per valorar un concepte tan indeterminat com el de les actituds.

Andrés Ramón Lull

sent que l'ensenyament universitari no és obligatori i remarcar el creixent augment de l'oferta privada enfront de l'oferta pública en aquesta àrea. També cal esmentar la insuficiència de la política de beques ja esmentada anteriorment, l'aparició de centres adscrits a les universitats públiques, etc.. És a dir, estem assistint a un procés de privatització de la universitat. En els últims anys ha pres força el discurs de la desregularització i de la qualitat de l'ensenyament. Aquests fets estan originant l'augment de les desigualtats d'accés a l'oferta educativa que a llarg termini generarà i incrementarà les desigualtats socials i encara no és segur que generi un augment de la

“Establir-te pel teu compte és difícil però una gran experiència”

Un dels meus primers articles per a la revista va ser, precisament, una entrevista a una noia que acabava de crear la seva pròpia empresa amb uns companys (Bin&Co). Uns quants anys i articles més tard, torno a escriure sobre el mateix. El teixit empresarial del país està assegurat amb les iniciatives privades dels joves Pompeus.

10
nexe

L'empresa que visito aquesta tarda es diu "NouText, Gabinet lingüístic" i es troba a Barcelona. Els seus creadors són l'Imma Lizondo (antiga membre de la Junta Directiva de l'Associació), i el seu nòvio, l'Oscar Vendrell. Si una cosa em queda a primera vista és que desprenen il·lusió i ganes amb el nou projecte. L'empresa es troba a un pis del barri de Sants i disposa de tota la infraestructura necessària per dur a terme el seu negoci. Però quin és aquest negoci?

- **NouText (NT):** Tenim tres fronts d'atac: el primer és la traducció i la correcció, basat, en principi, en l'anglès, el francès, el castellà, el català, l'alemany, el portuguès i l'italià. Però, mitjançant col·laboradors externs, mirem d'adaptar-nos a les necessitats del client que demani qualsevol idioma, com per exemple, xinès, japonès, àrab, etc. El segon front d'atac és l'ensenyament d'idiomes estàndard, és a dir, català per a gent no catalanoparlant i espanyol per a gent estrangera, l'anglès i el francès i cursos a mida més especialitzats per a empreses que ho demanin. També la realització de cursos més específics, com el de taller d'escriptura, de li-

teratura, guió, etc. El tercer front obert és l'allotjament i creació de webs, que també traduïm. Aquest espai web, que s'anomena NouWeb, serà en el futur una aula virtual.

- **Nexe (N):** **Què porta a una parella com vosaltres, que ja treballàveu des de feia anys en**

Valorem el sistema de treball, ja que respolem de nosaltres mateixos, i la llibertat. Tot això implica, també, molts maldecaps, però aprens moltíssim de temes on no havies entrat anteriorment.

---

l'empresa privada, a voler arriscar els vostres diners en la creació de la vostra pròpia empresa?

- **NT:** Jo (Imma), venia de

l'EUTI -de traducció i interpretació-, que era una diplomatura. Vaig veure que havia sortit la primera promoció de Periodisme de la Pompeu i vaig pensar de fer-hi el segon cicle i obtenir així la llicenciatura. A partir d'aquí vaig estar fent pràctiques i fent de traductora free-lance, vaig treballar com a traductora durant vuit mesos en una empresa, vaig ser animadora turística aprofitant els idiomes i vaig tornar amb la idea de crear ja una empresa pel meu compte. Havia fet algunes classes de llenguatge comercial, etc. i com que els contractes que m'oferien no acabaven d'agradar-me, vaig pensar que millor em muntava jo la meua pròpia empresa. En el procés d'anar-ho pensant, vaig conèixer l'Oscar en un curs de català per a adults fa dos anys i em vaig apuntar a un curs gratuït de vuit mesos d'Autoocupació de la Generalitat. Allí em van assessorar sobre els passos a seguir, a donar cos al projecte empresarial, etc. Vaig començar a fer els números necessaris per fer viable el projecte i veia que tots em sortien negatius. Havia de facturar molt perquè em sortissin els números a mi sola. Vaig parlar-ho amb l'Oscar i, aprofitant que ell és llicenciat en

Filologia, que el seu pare disposava d'un local que podíem llogar amb unes bones condicions i que ell també s'estimava més treballar en el seu propi negoci que no pas en l'editorial on era, vam decidir muntar el negoci, donant-li la forma de SCP (Societat Civil Privada). El suport familiar ha estat molt fort, perquè si vas a buscar ajudes oficials no n'obtens masses (crèdits tous, subvencions a cobrar a més d'un any, etc.). No volíem demanar préstecs per no començar endeutats, ja que el nostre tipus d'empresa tampoc no necessita grans inversions. Vam aprofitar que el pare de l'Òscar és gestor perquè ens assessorés en temes legals i, a més, teníem diners estalviats. De tot això fa gairebé un any. Primer vam començar a treballar com a autònoms, però a partir del febrer d'aquest any ja vam treballar com a NouText.

- N: Què valoraríeu com a positiu i negatiu del fet d'establir-se per compte propi?

- NT: (Òscar) Valorem el sistema de treball, ja que responem de nosaltres mateixos i, a més, ens hem demostrat que treballem molt bé en equip. I després, la llibertat. Tot això implica, també, molts maldecaps a l'hora de portar els llibres, per exemple, però aprens moltíssim de temes on no havies entrat anteriorment. (Imma) Els temes legals els porta una gestoria, però els últims responsables som nosaltres. És una experiència molt bona si algú té ganes de realitzar-se, però és molt difícil al principi. Ningú t'ajuda, tot són impostos, has de pagar els autònoms cada mes, cobris o no cobris, has de demanar un IAE, fer liquidacions d'IVA, etc. Jo animaria a tothom a fer-ho, però és molt difícil. Això no vol dir que qui té una bona feina, amb un bon horari i un bon sou, no sigui una bona opció. Hi ha hagut moments que pensàvem deixar-ho, però finalment segueixes endavant, perquè és molt agraït, ja que cada cosa que aconseguies per petita que sigui és molt gratificant. La nostra empresa no és una ONG, però tenim molts projectes amb vista a crear una espècie d'associació cultural, amb xerrades literàries, actes culturals, d'intercanvi, etc.

- N: Ens heu dit que treballeu molt bé junts, però com es porta això de ser parella i socis a la vegada?

- NT: És difícil a vegades, però comparteixes les mateixes preocupacions. Passem tantes hores junts que comprens molt a l'altre. Costa una mica separar el que és feina del que és personal; la clau és ser professional. Has de saber trobar els límits. Tens l'avantatge de la confiança plena amb el soci, perquè és el teu company.

- N: Imma, mantens contacte amb la gent de la UPF?

- NT: Sí, és clar, mantinc contacte amb gent de periodisme, amb gent de l'Associació, i gràcies a la reunió dels 10 anys ens vam tornar a retrobar amb vosaltes. Jo conec gent de periodisme que està ben col·locada (nota del qui escriu: laboralment parlant) i fins i tot n'hi ha que tenen algun càrrec directiu...

- N: Quins beneficis t'aporta ser membre de l'Associació?

- NT: Bàsicament la biblioteca, ja que té un fons molt ampli que a l'hora de buscar diccionaris o qualsevol informació és molt útil. Jo reservo exemplars per Internet, consulto el catàleg, etc. El problema és que a l'Associació no hi ha prou representants de Periodisme o de Traducció/Interpretació que proposin cursos interessants, perquè es podrien fer cursos més específics o més breus, amb temaris semblants als dels postgraus...

- N: Ja per acabar, vols dir alguna cosa als lectors de Nexe?

- NT: Doncs que tots aquells que vulguin col·laborar amb nosaltres o que tinguin alguna proposta a fer, que ens ho facin saber. Nosaltres sempre busquem col·laboradors i idees noves. Que sàpiguen que aquí els assessorem i estarem amb ells, perquè formem un equip.

Nosaltres, acabem l'entrevista i comencem a parlar dels vells temps i dels nous que han de venir per a tots, que esperem que siguin favorables. Ens acomiadem dels joves empresaris i tornem cap a casa a reescriure tot el que ens han dit.

Doncs, nois i noies, ja ho sabeu, si voleu col·laborar o enviar CV a NouText, Gabinet lingüístic, aquesta és la seva adreça:

NouText, Gabinet lingüístic
Rbla. Brasil, 53-55, entr. 2a
08028 Barcelona
Tel.: 93 490 07 80 / Fax: 93 490 80 39
E-mail: noutext@retemail.es
noutext@noutext.com
Web:www.noutext.com

Agraïm la seva col·laboració per a poder-los fer l'entrevista i des de Nexe us animem a tots a seguir els passos de l'Imma i l'Òscar i a fer-nos-ho saber.

Oskar Aragonès

Viatges en tren pel Cantàbric (1)

De Santander a Los Picos de Europa

Per aquelles persones que ens agrada viatjar amb tren, sempre somniem fer viatges per impressionants paratges amb trens clàssics i històrics. Sovint no podem fer-ho i potser mai ho farem realitat. Hi ha molts recorreguts i trens per tot arreu, per indrets que no ens imaginem. Però molt a prop nostre hi ha un trajecte en tren que ben segur ens farà gaudir, El Transcantàbrico. Només pensar-hi, em venen al cap muntanyes de verd insultant, penya-segats i un oceà furiós i espectacular.

El Transcantàbrico és un tren de luxe de via estreta, decorat a l'estil clàssic similar als trens Al-Andalus i Orient Exprés, amb totes les comoditats i detalls. Surt de San Sebastian i finalitza el seu recorregut a El Ferrol amb extensió a Santiago de Compostela, passant pels pobles, les platges, les rieres, les muntanyes i les capitals de la façana cantàbrica. Gaudint dels paisatges, la cultura i la gastronomia. Gairebé tot, però, és car per a la majoria.

Us proposo fer el viatge de manera diferent, fent servir els trens regulars de passatgers. Des de Irún a Donosti i Bilbo podem agafar els *Euskotren* (Ferrocarrils Autònoms Bascos) i des de Bilbo a Santander, Oviedo i El Ferrol, els FEVE (Ferrocarrils Espanyols de Via Estreta). I si encara tenim forces, ganes i diners podem continuar pel corredor atlàntic de RENFE cap a A Coruña, Santiago, Rias Baixas, o bé Porto, ja a Portugal. A més, podem començar el viatge on vulguem. Podem fer tot el recorregut o una part. No hi ha un poble o paratge que no sigui d'interès.

A Ortiguera, un poble de la província de A Coruña on gairebé es fonen l'oceà Atlàntic i el mar Cantàbric, vaig coincidir amb una parella, no recordo els noms, que estava fent el recorregut en tren des de Santander a El Ferrol, acompanyants cadascun d'una bicicleta. S'havien proposat recórrer les principals rieres i fer una excursió als Picos de Europa. Així, amb la bicicleta, podrien apropar-se als indrets i entorns més interessants de la ruta. Ja estaven finalitzant el

seu recorregut i reconeixien estar cansats però no podien amagar la seva satisfacció pel viatge. Combinar el tren i la bicicleta sembla una bona idea que et permet gaudir amb més intensitat dels llocs de més interès.

Anaven fent parades per visitar els pobles més interessants. Després, prèvia visita a l'oficina de turisme del poble, buscaven allotjament. Podia ser en pensions, cases particulars, hotels econòmics, campings o zones d'acampada municipals. Després gaudien de l'entorn. Tot depèn de l'hora d'arribada del tren.

Van visitar San Vicente de la Barquera, un poble eminentment turístic, i altres del litoral Cantàbric.

Van trobar molts britànics de vacances amb els seus cotxes. Sembla que hi ha una línia regular de Ferries des de Bilbao i Santander fins a Anglaterra. Així, sense gaire dificultat, poden venir a gaudir del sol d'Espanya, al nord cantàbric. Curiós.

Aquesta parella de ciclo-tren turistes van continuar el viatge fins a Ribadesella, Asturias, vorejant la façana litoral i les seves rieres. On el verd i el blau fan una conjunció màgica. Els boscos arriben fins el mar i les rieres es buiden i s'omplen de

mar en un cicle silencios i constant. A Ribadesella van fer una visita. El riu Sella desemboca al Cantàbric en aquest punt, fent que el mar, com és habitual, entri terra endins quan hi ha pleamar, per la llera del riu. Van coincidir amb la Bajada del Sella, que es fa el primer cap de setmana d'agost. És una carrera de piragües que surt des d'Arriondas, a pocs quilòmetres de la Verge de Covadonga i acaba a Ribadellella. Aquesta carrera té prestigi internacional i la trasmeten per televisió. Tots l'hem vist alguna vegada un d'aquells diumenges asfixiants d'agost. És tota una tradició, com els salts de l'1 de gener. Quan de petit ho veia, estava de vacances al poble on la temperatura no baixava dels 45 graus i l'aigua era un somni de primavera. Veure un riu ple d'aigua i arbres em refrescava aquells llunyans matins.

Tot el trànsit ferroviari s'intromp el dia de competició entre Ribadesella i Arriondas. La línia ferroviària va paral·lela al riu i FEVE posa un tren especial que surt d'Arriondas i fa el recorregut al temps que les piragües. Va aturant-se al costat del riu en els punts més interessants per poder seguir la carrera i poder animar als participants. Quan el tren s'atura enmig del camp, la gent salta i s'acosta a la vora del riu. Després d'uns moments, el tren avisa i la gent corre de nou cap al tren. A Ribadesella l'estació de la línia Santander-Oviedo està situada als afores de la població, però hi ha un ramal, al costat del Sella fins el port, que es fa servir per ocasions com aquesta.

La visita a la Verge de Covadonga sembla obligatòria, però només ho sembla. Hi ha altres indrets amb molt interès, com els

llacs de Covadonga. Són els Llacs Enol i Ercina, situats dins el Parque Nacional de los Picos de Europa, a uns 1100 metres d'altitud, a la base d'enormes muntanyes de més de 2500 metres. Un extraordinari Parc que necessita més protecció per part del seus gestors. Qualsevol parc municipal està més vigilat i menys massificat. Cangas d'Onis i Arenas de Cabrales, són altres pobles situats als voltants amb gran interès. El Queso de Cabrales és de les meravelles que no ens podem perdre.

Bulnes és un poble enmig del Parque Nacional de los Picos de Europa on no arriba la carretera ni els vehicles. Només podem accedir-hi a peu. Per això, ben aviat inauguraran un funicular subterrani, des de Poncebos a Bulnes, per facilitar l'accés als veïns, turistes i bestiar. Aquest dos últims no han de ser, necessàriament, el mateix.

Durant mesos ha estat un punt de conflicte que ha posat els ecologistes en peu de guerra. S'ha valorat l'opció de construir una carretera, però el seu impacte mediambiental i els elevats costos van fer que descartessin el projecte. Afortunadament, la construcció ha preservat molt bé el medi ambient i millorarà l'accés al poble, ara bastant penós.

Com deia una noia de Poncebos, "cuando tose alguna abuelita en Bulnes todos nos ponemos a temblar". I si no que li ho preguntem al pilot de l'helicòpter.

La nostra parella de ciclo-treñturistes, després d'un últim esforç van agafar el tren a Arriondas per anar cap a Oviedo. La costa oriental de Asturias i la costa lucense Galega seran el seu pròxim destí.

Javier Nicolás

És cert que de vegades et preguntes on deuen parar els col·legues de patiments a la UPF?

És cert que quan vas a un casament acabes pensant si aquells dos de la darrera filera de classe han acabat formant família?

És cert que quan ja no pots més a la feina et demanes si tothom ha acabat com tu?

És cert que quan et trobes algú pel carrer que havia anat a la teva classe acabes dient "Bé", doncs ens truquem un dia i quedem per sopar, eh...?,"

Si no només tens aquestes preguntes, sinó moltes més, i et mires amb nostàlgia "l'orlina" que ens van donar a final de carrera: Engresca't! Amb algú més podries organitzar un retrobament de primera!

No cal que haguessis estat delegat de classe per retrobar-te amb els col·legues i explicar "batalletes" de la feina o de l'estudi.

ANIMA'T !!

Truca'ns o vine a veure'ns a l'Associació!

Persona de contacte: Ma José Carbajo (Secretaria Tècnica)

Edifici de Jaume I de la UPF

Ramon Trias Fargas, 25-27 Despatx 1 E16

Tel: 93 542 27 59 /Fax 93 542 25 32

E-mail: antics.alumnes@grup.upf.es

PROGRAMACIÓ DE CURSOS octubre-desembre del 2000

CURS D'INTRODUCCIÓ A LA GESTIÓ DE NÒMINES I ASSEGURANCES SOCIALS (15 HORES)

El curs tindrà lloc els dies 26 d'octubre, 2, 9, 16, 23 i 30 de novembre del 2000, de 19.30 a 22 h a l'edifici de l'estació de França.

Objectiu: El curs en aquesta primera part vol iniciar l'alumne en la gestió administrativa laboral amb un enfocament eminentment pràctic.

Programa: Contractes de Treball. Tipus, Inscripció i afiliació de les empreses i dels treballadors a la Seguretat Social, Nòmines. Estructura salarial, conceptes salarials i no salarials, Càlcul de la base de cotització mensual i diària, Càlcul dels salaris bruts i nets, Tractament del IRPF, Retribucions amb prorrateigs de les pagues extres, Confecció d'Assegurances Socials (TC1 normal i abreujat).

Professor: Sr. Jesús Ballesteros Lacueva. Graduat Social l'Escola Social de Barcelona. Postgrau en Gestió de Recursos Humans de Foment del Treball. Postgrau en Gestió de Personal per EADA. Tècnic en Psicologia per la UNED.

Assessor Laboral de B.L. Associats.

Preu:

Soci de l'AAAUPF	10.000 ptes.
No Soci:	13.000 ptes.

Pre-inscripció: del 17 d'octubre al 23 d'octubre.

CURS DE GESTIÓ DE NÒMINES I ASSEGURANCES SOCIALS II (15 HORES)

El curs tindrà lloc els dies 25 d'octubre, 8, 15, 22, 29 de novembre i 13 de desembre del 2000 de 19.30 a 22h a l'edifici de l'estació de França.

Objectiu: Aquest curs està orientat a aquelles persones que han realitzat el curs d'introducció organitzat per l'Associació o puguin acreditar un nivell mínim de formació o pràctica equivalent en aquest camp.

Programa Percepcions en situació d'Incapacitat Temporal, Percepcions en situació d'Accident de Treball, Percepcions en situació de Maternitat, Bonificacions, Pagament fora de termini, Càlcul de liquidacions ("finiquitos"), Altres situacions.

Professor: Sr. Jesús Ballesteros Lacueva.

Preu: Soci de l'AAAUPF	10.000 ptes.
No socis:	13.000 ptes.

Pre-inscripció: del 17 d'octubre al 23 d'octubre.

ATENCIÓ:

Tots els cursos organitzats per l'AAAUPF són eminentment pràctics.

Es lliurarà un diploma a tots els alumnes i material de suport.

Les places són limitades. L'Associació es reserva el dret d'ajornar o cancel·lar un curs si no s'assoleix el nombre mínim d'assistents

Consulta la nostra pàgina web per comprovar les darreres actualitzacions <http://www.upf.es/aaaupf>

A casa dels teus pares o dels meus?

Un dels avantatges de formar part de la sempre agradable, adorable, inestimable i-un-munt-més-d'adjectius-babosos-acabats-en-"able" família de l'Associació d'exalumnes és poder tenir accés a documents interessantíssims als que no tots els mortals poden tenir accés (els immortals no ho sé, però, la veritat, a qui li importa). No és que es tracti de documents equiparables als del Cesid, Déu ens ampari, són senzillament documents elaborats per i per a la Universitat que a primera vista només interessin als seus autors, algunes autoritats politico-socials i als típics individus rars que molt probablement tenen entre els seus hobbies més excitants el de col·leccionar xapes de Coca-Cola (per a què coi serveix col·leccionar xapes de Coca-Cola?). Però a segona vista, d'acord, potser a cinquena vista, aquests documents-informes-estudis poden amagar darrera les seves xifres aparentment insípides, cruels realitats de la vida que no tothom sembla captar. O, segons em temo, que sí que capten, però dissimulen.

Aquest és el cas, estimats i fidels lectors, del famosíssim estudi d'inserció laboral dels exalumnes de la Pompeu. Segur que el coneixeu. O n'heu sentit a parlar. O us sona. O us podeu imaginar que existeix. Bé, deixem-ho. Ara no us vull fer un comentari exhaustiu dels resultats de l'estudi, però sí que vull destacar una dada: pel què es veu, la majoria d'exalumnes que treballen (que són la majoria, encara que soni repetitiu) cobren més de 200.000 ptes al mes. Fent uns números ràpids -no, no cal que agafeu la calculadora-, si ajuntem aquesta dada amb la que va sortir l'altre dia a la premsa que més del 70% de joves en edat de tocar el dos de casa des de fa bastants anys encara viu amb els pares, arribem a la conclusió que en aquest país hi ha molts "arrepentingats" (volia posar xupòpters, però la mica de compassió que en-

cara em queda no m'ho ha permès), i que vosaltres, sangoneres meves, no en sou l'excepció. I ara no em vingueu amb que esteu estalviant des de fa deu anys per comprar-vos la casa dels vostres somnis, perquè a no ser que sigui el Palau de Buckingham, no teniu excusa. Ni que la vida està molt cara, perquè amb menys de cent mil al mes passariu perfectament, o és que no heu mirat mai, ni que sigui per error, les factures de llum, gas, aigua i telèfon que paguen religiosament els vostres pares cada quan toca? Però perquè m'esforço (i a més sense cobrar), si segurament teniu pensat anar-vos-en "aviat" de casa, o molt probablement els vostres pares "no us deixen" marxar de cap de les maneres... Un consell: quan els vostres progenitors, que no sé si culpar o compadir per haver-vos dut al món, diuen "no, si a nosaltres no ens molestes, pots quedar-te el temps que vulguis", realment volen dir "a veure quan te'n vas, fill/a, que vull tirar avall la paret de la teva habitació per a fer més gran el menjador". I quan la vostra mare us diu, empenyada però mai prou empenyada, "què et penses que és aquesta casa, un hotel?", realment vol dir això, i indirectament t'està dient "a veure quan te'n vas, fill/a, que vull tirar avall la paret de la teva habitació per a fer més gran el menjador". Però vosaltres ni cas, us entra per una orel·la i us surt per... per l'altra. Ara bé, la venjança es serveix freda... O què us penseu que passarà quan arribi l'hora que els vostres pares siguin uns venerables vellets i hagin de venir a viure amb vosaltres? Nota: el preu mínim d'una plaça d'asil, per persona i després d'una llista d'espera d'uns quants anys, és de 150.000 ptes, duro amunt o duro avall. I ara ja podeu agafar la calculadora, xatò.

Murphy

15
nexe

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Nom i cognoms:	D.N.I.:	
Domicili:	Població:	Codi postal:
Telèfon:	Fax:	E-mail:
Estudis:	Promoció (any de graduació):	
Activitat professional:		
Adreça professional:	Població:	Codi postal:
Telèfon:	Fax:	E-mail:

A través de quins mitjans has conegut l'AAAUPF?

Quins han estat els motius per associar-te?

Autoritzo la difusió de les meves dades a través del directori d'associats: Sí No

Sol·licito la meua incorporació a l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra

Barcelona, de/d' del 2000

Signatura

Cal acompanyar aquesta butlleta amb dues fotografies mida carnet.

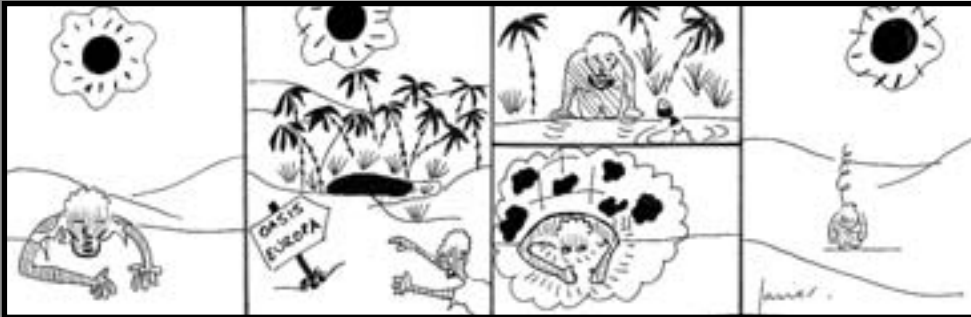
Adreceu la butlleta a l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra.

VINYETES

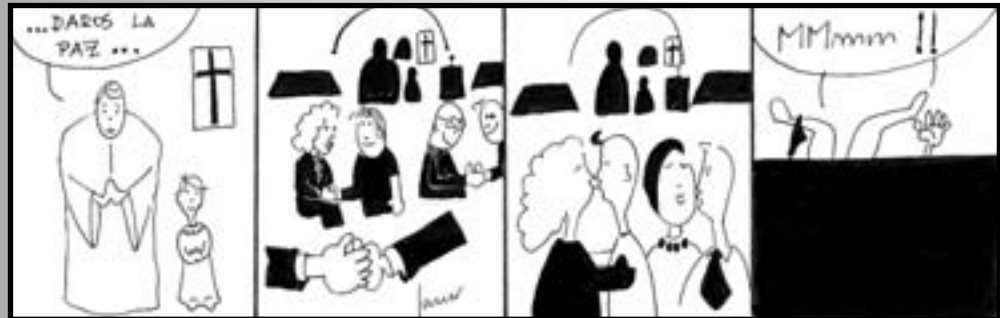
avio'

immigració'

misa

ASSOCIACIÓ D'ANTICS ALUMNES DE LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA

Edifici Jaume I
 Ramon Trias Fargas 25-27 Despatx 1 E16
 Telèfon: 93 542 27 59
 Fax: 93 542 25 32
 Web: <http://www.upf.es/aaaupf>
 E-mail: antics.alumnes@grup.upf.es
 08005 Barcelona

DADES BANCÀRIES

Titular del compte:

.....

Entitat:

.....

Identificació del compte:

--	--	--	--

Entitat

Oficina

DC

Núm. compte/llibreta

Autoritzo l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra al cobrament de la quota a través del compte/llibreta esmentat.

Signatura

Els antics alumnes que s'associïn dins els dos anys següents a la seva graduació abonaran, durant aquest període, la quantitat de 3.000 ptes. anuals (corresponents a un descompte del 50% sobre al quota normal).